

Hvad nu først den Deel af Kobbersmedel-
 læugets Andragender betræffer, at fabriks-
 mæssig Tilvirkning af Kobber- og
 Messingvarer skulde forbydes, er det
 en Selvsølge, at herom ikke kan være Spørgs-
 maal, og det er derfor ogsaa naturligt, at
 Noget anderledes forholdes det sig med den
 Deel af Andragendet, som gaaer ud paa, at
 det skulde forbydes Kobberværkerne
 at omkjøre med deres Varer. Da dette
 nemlig ikke er tilladt Kobbersmedene, er det
 klart, at disse forhandle deres Varer under
 mindre gunstige Vilkaar end de privilegerede
 Fabrikker, og at det indgivne Andragende søl-
 gelig ikke kan ansees ubegrundet. Det fore-
 kommer os imidlertid ikke sandsynligt, at der
 ved den større Ret, der saaledes er tillagt Kob-
 berværkerne fremfor Kobbersmedene, er tilføjet
 disse noget væsentligt Afbræk i den Fortjeneste,
 deres Haaudtering kaster af sig; og saa meget
 er under alle Omstændigheder vist, at de tidt-
 nævnte Privilegier, eller i al Fald nogle af
 dem, ere ældre end noget af de nulevende Kob-
 bersmedes Børgerbreve, og at sølgelig Enhver,
 som bestemt sig for dette Næringsbrug, maatte
 vide, hvad han gik ind paa. Der foreligger
 ingen Oplysning om, at Kobbersmedenes
 Haaudtering skulde være i nogen sær Grad
 trykket; den i Andragendet paaderaabte Om-
 stændighed, at Kobbersmedenes Antal i Kjøb-
 stæderne er i de sidste 20 Aar forøget omtrent
 til det Dobbelte, tyder meget mere paa det
 Modsatte.

At betage de tidt nævnte Fabrikker
 deres Ret til Omkjørsel, vilde efter Ud-
 valgets Skønnende være ubilligt mod disse, og
 det vilde neppe heller indgaaes, at Statskas-
 sen herfor kom til at yde i det Mindste Brede-
 værket Erstatning. Men hertil kommer, at
 det efter de mangfoldige Udtalelser, der ere frem-
 komne saavel ved Sagens Behandling i Folkethinget
 som ved de ovennævnte tidligere Leiligheder,
 ingenlunde kan antages at være i det Almindeliges
 Interesse, navnlig for Sjællands Vedkommende,
 at berøve Fabrikkerne hiin Rettighed. At man
 vedbliver at kjøbe af Kobbersørerne, kan ogsaa
 ansees som et Bevis for, at man finder sig

vel tjent med Varerne; og det maa i det Hele
 ansees gavnligt for Landmanden, at Kobber-
 og Messingvarer, især de Arbejder af denne
 Slags, som ere af større Omfang, tilføres ham,
 istedetfor at han ellers maa søge dem maaffee
 hos en enkelt Kobbersmed i nærmeste By. Og
 saa er det til Publikums Fordeel, at opslidte
 Kobber- og Messingkar kunne afhændes til
 omreisende Kobbersørere, istedetfor at de ellers
 maae bringes til den nærmeste Kjøbstad og der
 efter al Rimelighed sælges for enhver Præis.
 Forøvrigt bemærkes, at der, saavidt vides, kun
 er eet af Kobberværkerne, nemlig Haraldskjær-
 værket, som gjør Brug af Rettigheden til Om-
 kjørsel.

Det andet Alternativ, hvorom her kunde
 være Tale, nemlig at gjøre Kobbersme-
 dene deelagtige i Kobbersørernes
 Rettighed, turde have mere for sig.
 Men heller ikke dette kunne vi anbefale, da
 Kobbersmedene selv udtrykkelig frabede sig denne
 Afgjørelsesmaade, da saadan Huseerfrihed med
 Haaudværksvarer i Almindelighed ikke ansees
 tilraadelig, da en sliq Bestemmelse vilde være
 i Anomali med, hvad der gjælder om alle andre
 Haaudværk, og da Friheden neppe kunde ven-
 tes at ville blive Kobbersmedene i det Hele til
 Fordeel; men kun Enkelte, som formaaede at
 drive Professionen i større Omfang, hvorved
 altsaa de mindre Formuende vilde blive satte
 tilbage. Vel er der Intet imod, at den mere
 Velhavende og Driftige beholder det Fortrin,
 som disse Egenheder give; men da her er
 Tale om en Afvigelse fra de om Haaudværk
 i Almindelighed gjældende Regler, kan det vel
 komme i Betragtning, om denne Afvigelse vir-
 kelig kan antages at ville komme Haaudværket
 i det Hele til Nytte.

Vi, Børnne, Højskole og Skole,
 kunne vel ligesaa lidt som Udvalgets to andre
 Medlemmer for Diebliffet tilraade at gjøre
 Kobbersmedene deelagtige i Kobbersørernes Ret-
 tighed, da deres kjøbenhavnske Drøvsørere i det